

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 55 NR 12 2002

Månadens reportage: Bo Engman

SVENSKA Officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

UMEÅ COMBI 25 år

Text & bild: Patrik Nilsson, Umeå BK

Här ses alla de segrande skyttarna!

För tjugofemte året i följd har Umeå BK arrangerat Umeå Combi så även i år. Tävlingen lockade deltagare från Luleå i norr till Karlsvik i söder. För årets höjdpunkt stod Timrå's Rickard Jansson när han slog det svenska rekordet på 25 m under Lördagen. Det färskaste rekordet lyder nu på 589 poäng. En putsning av Bo Staafs dryg tre år gamla rekord med 4 poäng. Umeå BK vill tacka alla deltagare för en trevlig helg och hälsa samtliga skyttar välkomna tillbaka till kommande tävlingar.

**LÅT BÅGEN
VARA IFRED!**

sidan 22

Bo Engman

Text & bild: Mikael Svahn

En bit ned på riksväg 50 efter Vadstena mot Ödeshög och natursköna Omberg, just innan raksträckan ned mot Rogslösa och Borghamn, där svänger man in mellan två stora trägrindar.

Vi befinner oss på uppfarten till Herrestad Prästgård och där finns en gul träbyggnad i två våningar med ståndsmässig grusrondell och allt, som sig bör.

Tomten är stor med många fruktträd och inte minst... man får ut 90 meter!

Inne i det trivsamma köket möter vi december månads profil, Bo Engman. För det stora flertalet är han nog mest känd som breddansvarig i SBF under några år på 90-talet och den som tog fram förbundets jubileumsbok.

En ljus trätrappa leder oss upp till datarummet där vi sjunker ner i var sin stol. Efter lite prat om ditt och datt kommer vi så in på ämnet för dagen och jag ber honom beskriva sig själv. Med lite betänketid säger han, - Kreativ, positiv och lat. Jag vet inte med det sista för det har jag inte sett något av men positiv och framförallt kreativ passar bra in.

Handikappsystem, resultatredovisning, matchtävling är bara några av de många idéer som han bidragit med.

- När började du med bågskytte? – Det var i mitten av 70-talet, då var det 41-pounds Hoytbågar som

gällde, inköpta i London. Då var det fristil men efter ett tag blev det klassiskt och till slut långbåge. Annars sköt jag hellre än bra faktiskt.

Jag får dock ett brett leende till svar när jag påminner om den gången då han sopade banan med oss andra på ett inomhus KM, vi var mäkta imponerade.

- Att mina bägge söner, Mats och Christer också sköt bidrog förstås till intresset.

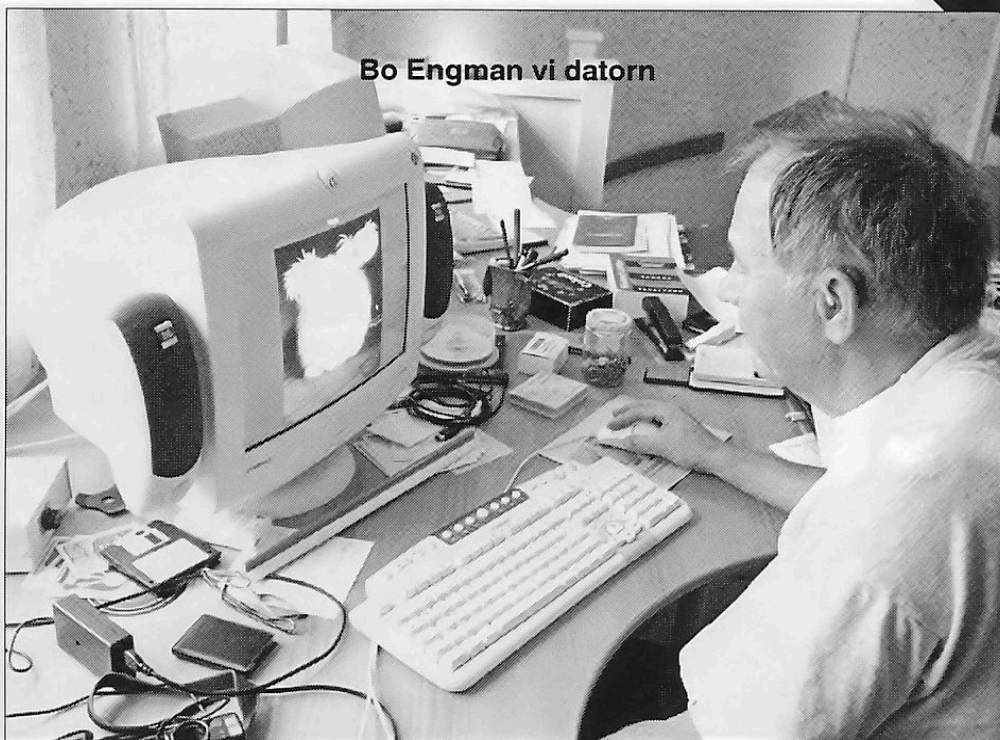

forts. på nästa sida...

Bo Engman

- **Hur såg engagemanget i Motala BSK ut?**
- Det blev ju ett och annat styrelseuppdrag, säger Bo. – Jag minns att vi i början av 80-talet började intressera oss för att arrangera stora taveltävlingar. Vårt skjutfält, som invigdes 78, bidrog till intresset och var nog ett av dom största på den tiden. – En tävling jag speciellt kommer ihåg var ett 4-dagars VM-test där bland annat Kinesiska landslaget kom på

Bo Engman vi datorn

besök. Då hade man inte varit ute i Europa på många år. Jag minns också att fältet invaderades av rapsbaggas, allt gult blev snabbt hemsökt av dessa svarta småkryp. Så alla med gul skjuttröja blev tvungna att byta till något annat.

Bågskytteakademien

Bo är en av fem som startat den så kallade Bågskytteakademien. – Varför då? – Det började med att jag fick styrelsens uppdrag att skriva ihop något till SBF's 60-årsjubileum. – Detta resulterade i en jubileumsbok där en del av bågskyttets- och omvärldens historia samlades. – Efter det arrangerade vi på uppdrag av SBF en nostalgiträff i Östergötland för gamla landslagsskyttar. – Det här med boken och nostalgiträffen väckte förstas tankar på att dokumentera bågskyttets historia med hjälp av modern teknik. Att till exempel ta med både ljud och bild i små berättelser, intervjuer och händelser som sedan kan lagras på ett vanligt videoband

eller på en CD. – Vi är förstas tacksamma för alla bidrag i form av filmsnuttar (alla former), ljudupptagningar, foton mm, säger Bo. – Tanken är också att antalet medlemmar i akademien skall blir fler så att vi kan täcka en så stor del av landet som möjligt.

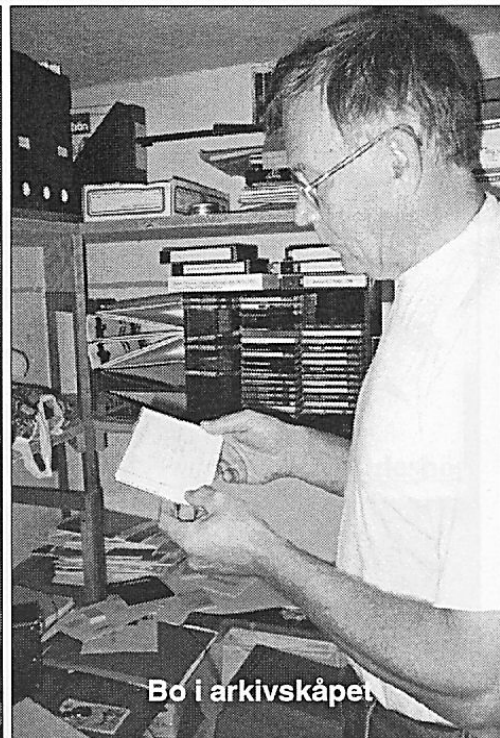
- Ett av dom första uppdragen vi gjorde var en filmad intervju med Emil Hejlborn som då var 101 år. Vi har även gjort en intervju med Alf Holstensson som nu gått ur tiden och vi har under året dokumenterat alla våra SM.

- Historia skall inte vara "inlåst" i något arkiv, säger Bo bestämt.
- Vi har precis fått en film om Ingvar Borild som var en av skyttarna kring Hans Deutgen, filmen gjord av Rune Sagnell visar bland annat hur Deutgen skjuter prick på tändsticksaskar. Just nu håller jag på att överföra en smal-film till Video och CD om

Bo med en av Angorakaninerna

Bo i arkivskåpet

VM 1965. Dessutom finns nu två CD-skivor färdiga med stilstudier av 27 olika skyttar från maj månad 1970, filmen är gjord av PeO Wikström.

- Har din uppfattning om dagens bågskytte påverkats av detta historiarbete?
- Jag upptäcker ju att man var mer kreativ förr i världen och man var inte alls så traditionsbunden, inte så rädd att testa. Jag har en känsla av att man hade mer glädje i sitt intresse, inte så prestationsfixerat. – Sedan har ju tekniken förändrats, förr var man kanske glad om man träffade butten. – Det är på sina håll lite för "lätt" att skjuta bra och då menar jag att det skall vara "lätt" dvs inte avskräckande, förr kunde man ta igen ett misstag men det går inte idag.
- Jag tycker också att vi gjorde ett misstag när vi i långbågeklassen tillät aluminiumpilar.

- Har sättet att föra fram bågskytten förändrats och varför kan det ha gjort det?
- Förr var det entusiaster som for omkring och hjälpte igång bågskytteklubbar. – Det var heller inte så svårt eftersom det bara fanns en skjutstil, idag har vi fyra. Vi har också ett betydligt större utbud av aktiviteter vilket gör det svårare bara av den anledningen. – Sedan tror jag att det sättet att starta nya klubbar på avtog i takt med att de nya klubbarna blev etablerade och man började täcka en allt större del av landet. – Idag är det istället distrikten som bär "ansvaret". Distrikten verkar inte ha någon inriktning mot att starta nya klubbar, man kan så att säga skönja en viss "inriktningslöshet" i distriktens arbete.
- De som har ekonomiska resurser borde investera kapitalet i nya föreningar och skyttar, hela vår existens bygger på det.

Breddansvarig

Bo var ansvarig för förbundets breddverksamhet under 3 år. – Ett av målen i SBF var att göra bärkraftigare enheter då vi gick från 24 till 12 distrikt. Det borde ha inneburit ett mera kraftfullt aggerande med mera folk och ett större upptagningsområde. – Att vi nu är under 7000 bågskyttar i landet är oroande. Jag tror att nyckeln till det hela är att vi blivit för prestationsinriktade, dvs en utveckling från glädje – pionjäranda – helhetsintresse, att göra, istället för att sitta av möten som är vanligare i dag. Det sker inget spontant. Idag beslutar vi om att rekrytera och ordnar en prova-på kväll, förr uppsökte man folket istället... uppsökande verksamhet.

Fler idéer

Licenser infördes under din tid, var det bra?

Det vet jag inte eftersom jag inte sitter i styrelsen längre men tanken var att det skulle vara

kunskapshöjande, som ett examensprov för att få tävla.

Sedan jobbade vi mycket med datoriserad resultatgivning. Här var vi väldigt ambitiösa. Ett läsförfarande med maskinell teckentolkning där man skulle fylla i protokollet precis som tipskupongen. Kortet kan sedan läsas in via en scanner. Då var programvaran lite kostsam det har kanske ändrats och tänk vilken statistikkälla det vore.

Mitt roligaste bågskytteminne

Egentligen är det umgänget med Sjunne Ekman i Motala BSK. En gång vet jag att Sjunne lurade upp mig till skjutfältet med att Mikael Svahn hade kört fast med bilen i leran på fältet. Jag fick avbryta middagen för att åka iväg, det var första april. Jag minns att jag inte kommenterade det på en hel

månad och till slut kunde Sjunne inte hålla sig längre, vi skrattade gott.

Ett annat minne var när jag skulle checka in på hotellet under ett förbundsmöte då receptionen meddelade att jag hade telefon. Det var Mats som berättade att jag blivit farfar, avslutar Bo Engman.

